

Nr 74

Kungl. Maj:ts proposition angående ökade produktionsbidrag för dagstidningar; given den 15 mars 1974.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en väsentlig förstärkning av statens stöd till dagspressen i form av betydande höjningar av produktionsbidragen för s. k. andratidningar.

Det till pappersförbrukningen knutna årliga produktionsbidraget ökas från 5 000 kr. till 7 500 kr. per ton. Maximibidragen höjs från 8 milj. kr. till 13,5 milj. kr. för storstadstidning och från 2,5 milj. kr. till 3 750 000 kr. för annan tidning. Lägsta utgående bidrag räknas upp från 200 000 kr. till 300 000 kr., vilket också utgör bidrag för tidning som utkommer en gång i veckan. För tidningar som utkommer minst sex dagar i veckan föreslås att bidrag utgår med lägst 600 000 kr. Utgifterna för produktionsbidragen beräknas öka med 30 milj. kr. till ca 97 milj. kr. under nästa budgetår.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 15 mars 1974.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena ANDERSSON, statsråden STRÄNG, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, GEIJER, NORLING, LIDBOM, CARLSSON, GUSTAFSSON, ZACHRISSON, LEIJON, HJELM-WALLÉN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *anslag för budgetåret 1974/75 till produktionsbidrag för dagstidningar* och anför.

I prop. 1974: 1 (bil. 9 s. 96) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till Produktionsbidrag för dagstidningar för budgetåret 1974/75 anvisa ett förslagsanslag av 67 milj. kr. Med stöd av Kungl. Maj:ts be- myndigande den 1 februari 1974 utfärdade jag samma dag tilläggsdi- rektiv till 1972 års pressutredning. I tilläggsdirektiven uppdrogs åt ut- redningen att inkomma med förslag till lämplig fördelning av ökade produktionsbidrag inom en kostnadsram av 30 milj. kr. Utredningen avlämnade den 7 mars 1974 sitt förslag i ämnet.

Inledning

Produktionsbidrag för dagstidningar infördes år 1971 (prop. 1971: 27, KU 1971: 32, rskr 1971: 180) i en för dagspressen akut situation för att om möjligt — i varje fall på kort sikt — förhindra ytterligare nedläggningar av dagstidningar. Bestämmelser har meddelats i kungö- relsen (1971: 492, ändrad 1972: 427) om statligt stöd till dagstidningar. Produktionsbidrag utgår i princip endast för andratidningar. Med andratidning avses sådan tidning som på sin utgivningsort har mindre upplaga än annan tidning. Bestämmelserna möjliggör emellertid även för annan tidning än andratidning att få bidrag om det med hänsyn till förhållandena inom tidningens hela spridningsområde är uppen- bart att den har samma svårigheter som en andratidning. Som förutsätt- ningar för att produktionsbidrag skall utgå gäller vidare att tidningens upplaga i huvudsak skall vara abonnerad, att den abonnerade upp- lagen uppgår till minst 2 000 exemplar och att annonsandelen är mindre än 50 %.

För dagstidning som kommer ut två till sju dagar i veckan beräknas

bidraget på grundval av pappersförbrukningen minskad med den del som går åt för annonsutrymme. Enligt de ursprungliga bidragsreglerna utgick ett årligt bidrag med 3 000 kr. per ton, dock högst 3,5 milj. kr. för storstadstidning och 1 milj. kr. för annan tidning. För dagstidning som utkommer en gång i veckan utgick bidraget med ett fast belopp, nämligen 200 000 kr. Detta belopp utgjorde också minimibidrag för övriga bidragsberättigade dagstidningar. Totalt utgick bidrag för år 1971 med ca 36 milj. kr.

Redan efter ett år blev det nödvändigt med en kraftig förstärkning av produktionsbidragen (prop. 1972: 59, KU 1972: 29, rskr 1972: 203). Bidraget per ton papper höjdes till 5 000 kr. Maximibidragen räknades upp till 8 milj. kr. för storstadstidning och 2,5 milj. kr. för annan tidning. Minimibidraget och bidraget till tidningar som utkommer en gång i veckan, 200 000 kr., höjdes däremot intc. Dessa regler gäller fr. o. m. bidragsåret 1972. År 1973 utgick bidrag med sammanlagt ca 67 milj. kr.

Bidragsärendena handläggs av presstödsnämnden, som även beslutar om lån ur pressens lånefond.

I prop. 1972: 59 anmälde jag att jag fann tiden mogen att tillkalla en ny pressutredning i enlighet med riksdagens önskemål (KU 1971: 32 och 1972: 29). Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 juni 1972 tillkallade jag sakkunniga med uppdrag att utreda pressens förhållanden. De sakkunniga har antagit namnet 1972 års pressutredning. I direktiven till de sakkunniga (riksdagsberättelsen år 1973, Fi: 47) framhöll jag bl. a. att utredningen borde göra en allmän bedömning av utvecklingen inom olika massmedier, varvid tekniska, ekonomiska, marknadsmässiga och organisatoriska faktorer borde vägas in i bilden. Huvuduppgiften borde vara samarbets- och rationaliseringsfrågor inom tidningsbranschen samt formerna för statens stöd till pressen. Utredningens förslag borde i första hand avse dagspressen. I anslutning till sin bedömning av utvecklingen på massmediaområdet borde utredningen även ta upp förhållanden för pressorgan, som ges ut av ideella och fackliga organisationer samt fackpress och populärpress. Formerna för statens stöd till pressen måste relateras till en målsättning för presspolitiken. I varje fall för dagspressens del borde utredningen ange en mera preciserad målsättning för statsmakternas handlande, varvid dagspressens roll i förhållande till övriga massmedier måste klarläggas. I övrigt borde utredningen mot bakgrund av sina allmänna bedömningar och ett studium av effekterna av det nuvarande stödet förutseingslöst pröva bl. a. utformningen av det direkta produktionsstödet med bevarande av dess selektiva karaktär.

Grafiska fackförbundet och Svenska Journalistförbundet har i skrivelse den 20 december 1973 mot bakgrund av pressens allvarliga situation och kostnadsläget för branschen hemställt om en justering av nu

gällande produktionsbidrag fr. o. m. budgetåret 1974/75. Förbunden finner åtgärder nödvändiga i avvaktan på förslag från 1972 års pressutredning.

1972 års pressutredning fick den 1 februari 1974 tilläggsdirektiv. I tilläggsdirektiven uppdrogs åt utredningen att, i avvaktan på utredningens slutliga förslag, till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till lämplig fördelning av ökade produktionsbidrag inom en kostnadsram av 30 milj. kr.

1972 års pressutredning

1972 års pressutredning¹ överlämnade den 7 mars 1974 sina förslag enligt uppdraget i tilläggsdirektiven.

Bakgrund till utredningens överväganden

Utredningen framhåller att den f. n. befinner sig i slutskedet av en undersökningsperiod. Bland de undersökningar som pågår inom utredningen nämns först projektet Pressens funktioner. Detta syftar till att ge underlag för den precisering av samhällets presspolitik som utredningen har i uppgift att göra. Genom olika studier innefattande enkäter med organisationer, företag och journalister samt intervjuer med allmänheten görs ett försök att fastställa den roll som pressen spelar i den politiska processen. En undersökning görs också av det existerande presstödet effekter på dagspressen i dess helhet. Ett urval tidningsföretag studeras ingående och undersökningen bör enligt utredningen kunna ge underlag inte endast för en utvärdering av presstödet utan också för en ekonomisk prognos för olika typer av tidningsföretag. En arbetsgrupp gör vidare en inventering och utvärdering av existerande och tänkbara samarbetsformer i syfte att rationalisera tidningsdriften. Detta arbete, liksom den ekonomiska analysen, beräknas vara avslutat under våren 1974.

Några slutliga resultat från de angivna undersökningarna har inte redovisats för utredningen. Utredningen anser sig därför inte ha haft tillräcklig grund för förslag om förändringar av gällande principer för systemet med produktionsbidrag. Utredningen har av denna anledning valt att bygga sitt förslag på existerande regler samt på presstödsnämndens beslut vad avser tolkningen av dessa regler.

Utredningen betonar att skälen till att den följt de gällande reglerna vid sina förslag till fördelning av den med 30 milj. kr. utökade ramen för produktionsbidragen är att utredningen saknar underlag för en

¹ Landshövding Ragnar Edenman, ordförande, budgetchefen Bengt Åke Berg, riksdagsmannen Åke Gustavsson, direktören Ivar Hallvig, sekreteraren Urban Karlsson, direktören Bertil Nilsson, kanslichefen Allan Pettersson, riksdagsmannen Olle Svensson, förlagschefen Jan-Erik Wikström, riksdagsmannen Håkan Winberg.

genomgripande översyn av det nuvarande systemet. Man har således ej haft möjlighet att i detta läge ta ställning till de olika problem som aktualiserats inför utredningen, bl. a. genom skrivelser från olika tidningsföretag, där det hävdats att det nu tillämpade systemet medför olägenheter för enskilda tidningar. Eftersom storleken på den totala ökningen av produktionsbidragen angivits i tilläggsdirektiven har utredningen inte heller diskuterat i vad mån detta motsvarar föreliggande behov.

Utredningen framhåller att den i sitt fortsatta arbete självfallet kommer att behandla alla aspekter på det nuvarande stödsystemet. Den nämnda företagsekonomiska undersökningen ägnar speciell uppmärksamhet åt de fall som man i debatten framhållit såsom missgynnade av nuvarande stödprinciper.

Utredningen understryker att det nu framlagda förslaget inte kan ses som en indikation på vad utredningens slutliga förslag kommer att innehålla.

Utredningens överväganden och förslag

Trots vad som sagts om arbetsläget inom utredningen anser sig dock utredningen kunna föra vissa allmänna resonemang kring utvecklingen på pressområdet. Utredningen bygger därvid på vissa delrapporter från de undersökningar som utredningen tagit initiativ till och utlåtanden från utredningens ekonomiska expertis.

Sedan den senaste höjningen av produktionsbidragen år 1972 har tidningsbranschen drabbats av betydande kostnadsökningar. Som exempel härpå kan anföras prishöjningar på tidningspapper på mer än 20 %. Dessa kostnadsökningar drabbar hela branschen och inte enbart de tidningar som kommer i åtnjutande av produktionsbidrag. Utredningen menar att det trots detta finns anledning till speciella åtgärder gentemot andratidningarna. Dessa har under lång tid varit i en krisartad situation. De möjligheter dessa har att möta de stora kostnadsökningarna genom besparingar eller ökade intäkter är små. De drabbas på grund av sitt marknadsläge hårdare av den nuvarande krisen än förstatidningarna.

Av dessa skäl är utgångspunkten för utredningens överväganden en direkt proportionell uppräknig av utgående produktionsbidrag. De sammanlagda bidragen år 1973 för tidningar som kan tänkas få bidrag även år 1974 uppgick till ca 61,5 milj. kr. Den ram som utredningens förslag skall rymmas inom är 97 milj. kr. (summan av 67 milj. kr. enligt prop. 1974: 1 och 30 milj. kr. enligt tilläggsdirektiven). Detta innebär en ökning med närmare 58 %.

De överväganden utredningen ansett sig kunna göra gäller i huvudsak relationen mellan tre grupper av tidningar: storstadstidningar, landsortstidningar och tidningar som erhåller lägsta bidrag. För att få under-

lag för dessa överväganden har utredningen inhämtat vissa upplysningar från olika berörda tidningsföretag. Vidare har den expert som genomför undersökningen av stödets effekter och som har tillgång till ett betydande material angående tidningarnas ekonomiska situation yttrat sig över olika modeller för uppräknig av produktionsbidragen.

Utredningen påpekar att det vid höjningen av bidragen år 1972 anfördes i propositionen att de mest påtagliga svårigheterna förelåg för vissa tidningar i storstadsområdena av stor betydelse för den allmänna samhällsdebatten. Behovet angavs vara störst för storstädernas andra-tidningar.

Om man liksom år 1972 tar behoven av ökade bidrag till utgångspunkt finner utredningen att det inte råder någon tvekan om att storstädernas andratidningar även nu befinner sig i en särställning. All för utredningen tillgänglig information pekar i denna riktning. Detta kan sägas oavsett om man ser till de akuta behoven i absoluta belopp eller till de senaste årens utveckling.

Det kan också enligt utredningens mening finnas anledning att beakta att maximeringen av bidragen drabbar storstadstidningarna förhållandevis hårdast. De storstadstidningar som i dag erhåller maximalt bidrag skulle, om någon maximering inte tillämpades, ha bidrag som är ca tre gånger så stora som det maximala bidraget. För tidningar utanför storstäderna är förhållandet ett annat. Det finns inte någon tidning som utan maximering skulle ha erhållit ens det dubbla bidraget jämfört med maximalt bidrag för landsortstidningar. Utredningen finner därför att starka skäl talar för en mer än proportionell uppräknig av de maximala bidragen för storstädernas andratidningar.

Lägsta utgående bidrag har alltsedan bidragens tillkomst legat på 200 000 kr., vilket också är bidraget till andratidningar som utkommer en gång i veckan. Detta belopp höjdes sålunda inte år 1972 då övriga bidrag kraftigt förstärktes. Utredningen har inte funnit skäl tala för annat än en proportionell höjning av detta belopp.

I ett avseende önskar dock utredningen göra ett avsteg från principen att endast höja gränser och belopp i existerande system. Det finns f. n. några mindre tidningar med sexdagarsutgivning som erhåller bidrag som endast obetydligt överstiger lägsta bidrag. Vid en jämförelse med tidningar som utkommer endast en eller två dagar i veckan ter sig enligt utredningen denna ordning oförmånlig för dessa tidningar. En sexdagars-tidning har trots liten upplaga och låg årsvikt betydligt högre kostnader än en endagstidning, kostnader som knappast kan kompenseras med intäkter från prenumeration och annonser. Starka skäl talar enligt utredningens mening för att man inför en särskild minimigräns för bidrag till tidningar som utkommer sex eller sju dagar i veckan. Några tröskeeffekter med en sådan gräns bör inte uppkomma eftersom det i dag inte finns fem- eller fyradagars-tidningar som skulle kunna beröras.

Med hänvisning till dessa överväganden föreslår utredningen att 15 § kungörelsen (1971: 492) om statligt stöd till dagstidningar erhåller följande lydelse:

15 § För dagstidning som utkommer minst två gånger i veckan beräknas produktionsbidraget på grundval av pappersförbrukningen under föregående kalenderår minskad med annonsandelen. Bidraget utgör 7 500 kronor per ton, dock högst 13 500 000 kronor för storstadstidning och 3 750 000 kronor för annan tidning samt lägst 300 000 kronor för kalenderår. För dagstidning som utkommer minst sex gånger i veckan utgör produktionsbidraget dock lägst 600 000 kronor för kalenderår.

För dagstidning som utkommer en gång i veckan utgör produktionsbidraget 300 000 kronor för kalenderår.

Vid tillämpningen av 17 § kan produktionsbidraget bestämmas till lägre belopp än som följer av första och andra styckena.

Utredningens kommentarer till förslaget

Med utgångspunkt i att i första hand tillämpa en proportionell uppräkning av bidragen har utredningen funnit en uppräkning med 50 % lämplig. Detta ger utrymme dels för en ytterligare uppräkning till 13,5 milj. kr. av det maximala bidraget för andratidningar i storstäderna och dels för införande av ett lägsta bidrag av 600 000 kr. för tidningar med sexdagarsutgivning.

Utredningen har i en bilaga till sitt förslag redovisat konsekvenserna av förslaget genom en jämförelse mellan de bidrag som beviljats för år 1973 och de beräknade bidragen för år 1974 enligt förslaget. Denna redovisning torde såsom *bilaga* få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Vid sina beräkningar har utredningen tvingats utgå från vissa antaganden rörande presstödsnämndens bedömningar. Detta gäller främst förstatidningar som har en konkurrerande andratidning som erhåller produktionsbidrag. Här har presstödsnämnden i några fall, där konkurrenssituationen bedömts motivera detta, med stöd av kungörelsens 17 § även tilldelat förstatidningarna bidrag. I de aktuella fallen har förstatidningarnas bidrag uppgått till 1/5 av andratidningens bidrag. Utredningen har i sina beräkningar bibehållit denna relation. I ett fall utgick för år 1973 bidrag enligt 16 § stödkungörelsen. Innebörden av denna paragraf är att om en tidning haft bidrag men förutsättningar för att få bidrag inte längre föreligger så skall bidrag ändå utgå i två år efter det att ordinarie bidrag erhållits. För vardera av dessa två år utgår bidrag med halva det belopp som tidigare erhållits som ordinarie bidrag. I det aktuella fallet har antagits att bidrag enligt 16 § även utgår för år 1974. I ytterligare ett fall framgår det inte av presstödsnämndens protokoll vilken paragraf i kungörelsen som utgör grund för beslutet om bidrag. Det kan vara reducerat bidrag enligt 17 § men också avtrappat bidrag enligt 16 §. I utredningens beräkning har antagits att

bidrag utgår även för år 1974 och att minimibidraget för sexdagarstidningar, dvs. 600 000 kr., tillämpas. Utredningen påpekar att detta inte är att tolka som något ståndpunktstagande från utredningens sida i dessa bidragsfrågor.

Med dessa antaganden uppgår de sammanlagda bidragen enligt utredningens förslag till ca 95,3 milj. kr. Totalramen om 97 milj. kr. har inte helt utnyttjats. Det finns flera skäl till detta. Ett skäl är att utredningen vid sina beräkningar endast haft tillgång till uppgifter om årsviker och annonsandelar för år 1972 medan uppgifterna avseende år 1973 faktiskt kommer att ligga till grund för beräkningen av bidragen för år 1974. Utredningen räknar med att en viss mindre nettoökning av de sammanlagda bidragen bör bli resultatet av förändringarna av årsviker och annonsandelar. I fråga om upplagestorlekar har utredningen kunnat räkna med de siffror som faktiskt kommer att ligga till grund för bidragsberäkningen.

Ett annat skäl sammanhänger med att utredningen, eftersom den valt att nu endast föreslå justeringar av enligt nuvarande stödssystem utgående belopp, i sina beräkningar endast tagit med tidningar som tidigare fått bidrag. Utredningen framhåller emellertid att det förekommer att tidningar som ett visst år inte erhållit bidrag året därefter får sådant. Detta gäller särskilt de s. k. § 17-fallen, där konkurrenslägena och därmed presstödsnämndens bedömningar kan skifta från ett år till ett annat. En viss marginal bör därför enligt utredningens mening finnas för de ytterligare tidningar som under år 1974 kan anses berättigade till bidrag.

Särskilt yttrande av ledamöterna Pettersson, Wikström och Winberg

I särskilt yttrande framhåller ledamöterna Pettersson, Wikström och Winberg att enligt deras mening har vissa av de tidningar som enligt presstödskungörelsens definition inte är andratidningar sådana svårigheter som är utmärkande för andratidningar, ehuru presstödsnämndens majoritet inte ansett bestämmelserna i kungörelsen och grunderna för dessa ge möjlighet att bevilja dessa tidningar presstöd. Som exempel på tidningar av detta slag nämns Trelleborgs Allehanda, Vimmerby Tidning, Tranås-Posten och Haparandabladet. Det är, enligt det särskilda yttrandet, angeläget att bestämmelserna i 17 § presstödskungörelsen i vissa fall tillämpas även på tidning, som är i en situation motsvarande andratidningens, även om detta inte beror på konkurrens från annan tidning i den egna kommunen. En på detta sätt generösare tillämpning av bestämmelserna torde enligt yttrandet medföra endast obetydligt ökade kostnader för presstödet.

Särskilt yttrande av ledamöterna Wikström och Winberg

I särskilt yttrande framhåller ledamöterna Wikström och Winberg att utredningens med anledning av uppdraget i tilläggsdirektiven avgivna förslag inte innebär något ställningstagande till frågan om huruvida en ökning av kostnadsramen för produktionsbidragen bör äga rum eller till lämplig storlek av en eventuell ökning. Det nu utgående presstödet framstår enligt de båda ledamöternas mening i många fall som orättvist. En generell uppräknig av detta innebär att sådana orättvisor förstärks. Ledamöterna vill särskilt peka på de svårigheter som föreligger dels när det gäller att fastställa minimibelopp för dagstidningar som utkommer en resp. sex dagar i veckan, dels när det gäller att avväga stödbeloppets storlek i de fall som åsyftas i kungörelsens 17 §.

Departementschefen

Ett presstöd i form av produktionsbidrag till de s. k. andratidningarna infördes år 1971 mot bakgrund av den koncentrationsprocess som dagspressen undergått under de senaste årtiondena och vars orsaker klarlagts av två pressutredningar under 1960-talet. Produktionsbidragen har varit verkningsfulla för att bevara nuvarande struktur inom dagspressen och det kan konstateras att flera tidningar med en sammanlagt mycket stor läsekrets skulle ha fått läggas ned, om inte detta stöd utgått. Många andratidningar har emellertid trots att stödet redan år 1972 kraftigt förstärktes fortfarande stora ekonomiska svårigheter att kämpa med och flera av dem ser även i dag sin existens hotad.

Pressutredningen och branschens fackliga organisationer har framhållit att kostnadsläget för tidningsbranschen under den senaste tiden på ett markant sätt försämrats. Särskilt kraftigt har priserna på tidningspapper stigit. Som pressutredningen framhållit drabbas andratidningarna på grund av sitt marknadsläge hårdast.

Dessa tidningar har under lång tid varit i en krisartad situation. De möjligheter de har att möta de stora kostnadsökningarna genom besparingar eller ökade intäkter är mycket små.

Mot denna bakgrund bör nu åtgärder vidtas för att förhindra att koncentrationstendenserna inom dagspressen ytterligare accentueras och samhällsdebatten utarmas genom att betydelsefulla språkrör för olika meningsriktningar försvinner i skilda delar av landet. I avvaktan på slutligt förslag från 1972 års pressutredning bör detta enligt min mening ske genom en omedelbar och betydande förstärkning av det nuvarande produktionsstödet.

Pressutredningen har i uppdrag att göra en samlad bedömning av pressens förhållanden. Den skall därvid, mot bakgrund av en preciserad målsättning för presspolitiken och ett studium av effekterna av det nuvarande stödet, förutsättningslöst pröva bl. a. utformningen av det

direkta produktionsstödet med bevarande av dess selektiva karaktär. Utredningen har påbörjat ett ambitiöst undersökningsprogram. Resultat från undersökningarna kommer att föreligga successivt under år 1974. Pressutredningen framhåller att det innan dessa resultat redovisats saknas möjlighet att göra den samlade bedömning som måste utgöra bakgrund till mer omfattande förändringar i existerande stödformer. Jag delar utredningens bedömning och har därför funnit det lämpligt att endast föreslå justeringar av beloppen i nuvarande stödkungörelse. Denna förstärkning av stödet bör ses som en provisorisk åtgärd i avvaktan på pressutredningens slutliga förslag.

Jag biträder utredningens förslag att höja bidragsbeloppen inom ramen för gällande bidragsprinciper och tillämpningen av dessa. I enlighet med utredningens förslag bör det till pappersförbrukningen knutna bidraget räknas upp från 5 000 kr. till 7 500 kr. per ton och år. Eftersom behovet av uppräknig av bidragen är störst för storstädernas andratidningar bör maximibeloppet för dessa bestämmas till 13,5 milj. kr. per år. Maximibeloppet för annan tidning bör bestämmas till 3 750 000 kr. per år. Det fasta belopp som utgör bidrag för tidning som utkommer en gång i veckan bör räknas upp från 200 000 kr. till 300 000 kr. per år, vilket också bör utgöra minimigräns för bidrag för tidningar med tätare utgivning.

Utredningens förslag om införande av en ny minimigräns för bidrag för tidningar som utkommer minst sex gånger i veckan finner jag rimligt och förordar att denna gräns sätts till 600 000 kr. per år.

De nu förordade ändringarna bör tillämpas redan i fråga om produktionsbidrag för kalenderåret 1974.

Anslagsbehovet för nästa budgetår kan beräknas till ca 97 milj. kr., dvs. en ökning med 30 milj. kr. i förhållande till vad som föreslås i prop. 1974: 1. Jag har därvid beaktat att, som utredningen framhållit, en viss marginal bör finnas bl. a. för de eventuellt ytterligare tidningar som under år 1974 kan komma att anses berättigade till bidrag.

Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

1. godkänna de av mig förordade ändringarna i grunderna för produktionsbidrag för dagstidningar,
2. till *Produktionsbidrag för dagstidningar* för budgetåret 1974/75 under sjunde huvudtiteln utöver i prop. 1974: 1 bil. 9 s. 96 föreslaget förslagsanslag anvisa ytterligare 30 000 000 kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga

Tidning	Bidrag 1973	Beräknat bi- drag 1974 en- ligt utredning- ens förslag
Arbetet	8 000 000	13 500 000
Svenska Dagbladet	8 000 000	13 500 000
Skånska Dagbladet	5 587 500	8 063 000
Arbetsbladet	2 500 000	3 750 000
Dala-Demokraten	2 500 000	3 750 000
Folket	2 500 000	3 750 000
Värmlands Folkblad	2 500 000	3 750 000
Folkbladet Östgöten	2 216 000	3 360 000
Örebro-Kuriren med KK	2 194 000	3 114 000
Smålands Folkblad	1 841 000	3 035 500
Sydöstra Sveriges Dagblad	1 822 500	2 897 500
Västerbottens Folkblad	1 923 000	2 884 000
Östra Småland med ON och VD	1 878 500	2 555 500
Dagen	1 521 000	2 351 500
Västgöta-Demokraten	1 512 000	2 267 500
Kronobergaren	1 397 500	2 059 500
Länstidningen, Östersund	1 173 500	1 776 000
Dagbladet	1 095 500	1 692 000
Skövde Nyheter	663 000	976 000
Växjöbladet	589 500	788 500
Gefle Dagblad	500 000	750 000
Falu-Kuriren	500 000	750 000
Karlshamns Allehanda	441 500	708 000
Gotlands Folkblad	442 000	675 000
Gotlänningen	433 500	675 000
Gotlands Allehanda	200 000	600 000
Norrbottnens-Kuriren	500 000	600 000
Norrskensflamman	274 000	600 000
Laholms Tidning	242 000	600 000
Skaraborgs Läns Annonsblad Västgöta		
Korrespondenten — Skövde Tidning	564 750	564 750
Arbetaren	200 000	300 000
Blekinge-Posten	200 000	300 000
Dalabygden	200 000	300 000
Fryksdals-Bygden	200 000	300 000
Gävle-Dalabygden	200 000	300 000
Huddinge-Posten	200 000	300 000
Kalmar Läns Tidning	200 000	300 000
Karlstads-Tidningen	200 000	300 000
Kungälv-Posten	200 000	300 000
Lysckilsposten med Orust-Tjörn	200 000	300 000
Läns-Posten, Örebro	200 000	300 000
Länstidningen Östergötland	200 000	300 000
Mölnåls-Posten	200 000	300 000

Nacka Saltsjöbadens Tidning	200 000	300 000
Nord-Sverige	200 000	300 000
Norra Halland med Nordhalland	200 000	300 000
Norrort	200 000	300 000
Ny Dag	200 000	300 000
Sandvikens Tidning	200 000	300 000
Sjuhäradsbygdens Tidning	200 000	300 000
Skaraborgs-Bygden	200 000	300 000
Smålandsbygdens Tidning	200 000	300 000
Sundbybergs och Solna Tidning	200 000	300 000
Sörmlandsbygden	200 000	300 000
Värmlands-Bygden	200 000	300 000
Västerbygden	200 000	300 000
Västerort	200 000	300 000
Västmanlands Folkblad	200 000	300 000
Västmanlands Nyheter	200 000	300 000
Östgötabladet	200 000	300 000
	<hr/>	<hr/>
	61 512 250	95 343 250

